

Ord i dig igen, og sige, at du har fejlet, love Bød og Bedring og bede om Forladelse, saa skal du faa 1,000 Kr., men hvis du ikke vil det, faar du dem ikke. Det lader til, at Medlemmerne vil støtte dette. Jeg finder, at man skal aldrig gaa hen og med Penge i Haanden købe Folk til at slaa sig selv paa Munden; vi kunne have nok af Renegater og Folk, som have slaaet deres egen Fortid i Hovedet, uden at man behøver at friste dem med Penge. Er Henrik Pontoppidan en dygtig Forfatter, som har præsteret Arbejder, der have national Betydning — og det har han, navnlig i de sidste Aar — lad ham faa faa de 1,000 Kr. og gaa ikke hen og animer Ministeren til at stille sig paa denne, som det forekommer mig, temmelig uværdige Maade.

Derimod vilde jeg have ønsket, at den højtærede Minister vilde have fastholdt Begæringen om en Bevilling til en videnskabelig Ekspedition til de arktiske Farvande omkring Grønland, og jeg beklager med Flertallet, at dette Forslag er taget tilbage. Vi have Forpligtelser i de Farvande lige over for Grønland, og der er allerede gjort saa gode Skridt i den Retning, at vi ikke bør opgive den Sag. Jeg haaber, den vil kunne tages op i alt Fald til næste Aar. Svad Flertallet har udtalt under Nr. 14, kan jeg i og for sig ogsaa samstemme med; der er Tale om en Bevilling til Indretning af et Gymnastikhus. Der er blot een Ting, som jeg ikke ret forstaar. Naar nu nemlig Staten vil støtte en saa nyttig Ting som Gymnastikken, navnlig her i Hovedstaden, hvor det er vanskeligt, særligt for Ungdommen, at faa den nødvendige Udvelse i Gymnastik, især for de ubemidlede, indser jeg ikke, hvorfor det skal være for de studerende, hvorfor netop til Studenter? Naturligvis, naar Bevillingen sættes paa Kultusministerens Budget, maa der tænkes paa Studenter; men hvis det er rigtigt, at Staten skal støtte, navnlig her i Kjøbenhavn, Opførelsen af Gymnastikhus og i det hele taget Gymnastikporten, ser jeg ikke nogen som helst Grund til, hvorfor det skal være for Studenter alene. Det behøver jo ikke en Gang at være unge Mennesker, gamle Folk have ogsaa godt af det. Om der oprettedes et Gymnastiklokale i Forbindelse med Rigsdagsalen, vilde det vistnok være overmaade heldigt. Men i hvert Tilfælde er der ikke mindste Grund til at begunstige Studenterne særlig. Naar altsaa et saadant Forslag kommer frem ad Aare, haaber jeg, det maa komme frem, ikke paa den højtærede Kultusministers Budget, men paa den højtærede Indenrigsministers Budget som en Bevilling til Støtte af Gymna-

stik i det hele taget; ville Provinsbysterne have Støtte, kunde det vistnok være ganske berettiget, men jeg tror nok, at Trangen er størst i større Byer som Kjøbenhavn.

Jeg skal altsaa i Henhold til de Udtalelser, hvormed jeg begyndte, tillade mig at gentage til den højtærede Formand Begæringen om, at der maa ske i hvert Fald speciel Afstemning over Endringsforslagene under Nr. 29, 30 og 44.

Formanden: Det er altsaa Endringerne under Nr. 29, 30 og 44, der ønskes særlig Afstemning over.

Det. Hansen: Ja.

Mourier-Petersen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at høre mig om noget af de foreliggende Endringsforslag, men derimod for at sige et Par Ord om en Post i Forslaget til Finansloven, som er vedtagen af Folketinget under § 26, III, Nr. 36. Denne Post lyder saaledes: „Til Udgifter ved en Restauration af det saakaldte Helligaandshus i Randers: 46,258 Kr.“ Jeg skal blot hertil bemærke, at denne Post, saaledes som den staar her, jo vil vise sig at være utilstrækkelig og yderligere maa suppleres. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale denne Bygning, Helligaandshusets, større eller mindre kunstneriske Værd, thi dertil mangler jeg tilstrækkelig Indsigt og Kendskab til Bygningen, hvorvel jeg mangfoldige Gange har passeret den og altsaa ogsaa har betragtet den udvendigt fra. Men hvad jeg vil udtale, er min Overbevisning om, at man gør Randers Byraad Uret, naar man vil forlange denne Bygnings Bevarelse, selv om ogsaa Staten betoster Restaurationen for sine egne Penge, med mindre man vil tilstaa Randers Kommune en Erstatning til Erhvervelse af de tilgrænsende Ejendomme; som det vil være nødvendigt at nedrive, for at Byrådet kan blive i Stand til en Udvidelse af Torvepladsen, hvilket er et nødvendigt Foretagende. Torvepladsens Udvidelse vil nemlig ikke kunne finde Sted, naar Helligaandshuset bevares, men det vil i saa Fald være nødvendigt, at der erhverves Ejendomme til Nedrivning, hvilke, man kan antage, omtrent ville koste en Sum af 125,000 Kr. eller der omkring. Da Kommunen har en uomtvistelig Ret til at disponere over denne Bygning, altsaa ogsaa til at nedrive Bygningen, hvilket er erkendt af Indenrigsministeriet i 1883, forekommer det mig, at det ogsaa maa være indlysende, at man maa holde Randers Kommune skadesløs for de Udgifter, som en